

КАКЪ СЕ ПОЯВИЛА ЗИМАТА

Едно време не е имало зима, както сега, а било все лѣто. Понеже било всѣкога топло, животнитѣ много се развѣдили и изпълнили земята. Тѣ станали много силни, та единъ жабокъ дори заискалъ една хубава мома и ѝ забранилъ да се жени за другъ. Бащата на момата отишелъ при дѣда Господа, тогава Господъ ходѣлъ по земята, и му се оплакалъ, задето жабокътъ насила искалъ да вземе дъщеря му. Тогава Господъ му казалъ: „Иди си въ дома и кажи на жабока да събере всички животни, за да му станатъ сватове, и тогава да дойде и иска момата“. Човѣкътъ послушалъ Господа и казалъ на жабока, каквото му било поръчано. Жабокътъ събралъ всички животни: жаби, змии, гущери, та цѣлото поле се затрупало отъ животни и отишелъ за мома-

та. А Господъ казалъ на човѣка: „Отвори тая врата!“ — и човѣкътъ я отворилъ. А задъ тази врата били затворени вѣтроветѣ и студоветѣ. Човѣкътъ като отворилъ вратата, духнали ония ми ти вѣтрове, почнало да вали снѣгъ; завъртѣла се една виялица, една фъртуна, та нищо не се видѣло отъ снѣгъ и вѣтъръ. А животнитѣ: едни побѣгнали въ горитѣ, други — въ водитѣ, а трети измрѣли, та се намалили. Тия отъ звѣроветѣ, които забѣгнали по горитѣ, тамъ си останали да живѣятъ и досега; а тия пѣкъ, които забѣгнали въ водитѣ, тамъ си и останали.

Отъ тогава Господъ далъ зимата: та половинъ година да държи лѣто и всичко да се размножава, а половинъ година да държи зима, та да мратъ нѣкои отъ животнитѣ, да не сж много, както било по-рано.

